

ριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρῦ. Scribendum, σχεθεῖν, mutato accentu. Σχεθεῖν enim aoristus est. Εὐωριάζειν dedit B. ipso Porsono auctore. Iterum adeunda Censura ed. Butlerianae.

Ver. 28. Τοιαῦτ' ἀπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου. Ἐπηύρω cod. Mediceus. Vera scriptura, ni fallor, est ἐπηύρου. Eurip. Ilec. 476. Τίν' αἰτίαν σχῶν, ἧς ἐπηυρόμην ἐγώ. Idem sensu non dissimili Iph. Taur. 529. Πρὶν γὰρ θανεῖν σε, τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω. Incertus apud Athen. p. 336. B. Μικροῦ δὲ βιότου ζῶντ' 228 ἐπαυρέσθαι χρεῶν. Andocides, p. 75. ed. Reisk. a Stanleio allegatus: Ἐἴτι ὑμᾶς χρὴ ἀγαθὸν ἐμοῦ ἐπαυρέσθαι. Male apud Hesychium legitur ἐπαύρασθαι, sed grammatici, opinor, potius quam librarii vitio. Recte ἀπολαῦσαι interpretatur, sed postea mediam formam saepius confundit cum activa ἐπαυρεῖν, quae Atticis non videtur in usu fuisse. Praesens est ἐπαυρίσκομαι, neque ipsum in Atticorum scriptis hodie obvium.

Ver. 39. Τὸ ξυγγενές τοι δεινὸν, ἢ θ' ὀμιλία. V. 793. Ἡ καὶ μὲ γὰρ τι ξυμφοραῖς ἐπαιτιᾶ; Omnes edd. ante Porsonum τὸ συγγενές et τί συμφοραῖς praebent. Quam scripturam post brevem vocalem ubique praetulerim, nisi in initio versus, et ubi altera forma metro necessaria est. V. 495. Κνίσση τε κῶλα συγκαλυπτὰ καὶ μακρὰν Porsonus et B. ut vulgo.

Ver. 42. Ἄει γε δὴ νηλῆς σὺ, καὶ θράσους πλέως. Haec scriptura Brunckio debetur. In Aldina αἰεὶ τε δὴ legitur. Sed omnes fere codd. pro τε habent τι vel τοι. Scripsit fortasse Poëta: Αἶ, αἶ, τί δὴ νηλῆς σὺ καὶ θράσους πλέως; Saltem non de nihilo est, quod in initio senarii αἰεὶ per diphthongum scriptum habent vulgati libri.

Ver. 49. Ἄπαντ' † ἐπράχθη πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν. Ἐλεύθερος γὰρ οὗτις ἐστὶ πλὴν Διός. Quid in animo habuerit Porsonus, incertum est. Nihil mutant libri. Abreschii conjectura, ἐπρώθη, ne Graeca quidem est. Sed erit fortasse qui cum Stanleio conjiciat ἐπαχθῆ, hac significatione: Nulla conditio ab aerumnis libera, praeter summum imperium, quo solus potitur Jupiter. Quae verba non male Vulcani de sua conditione querimoniis respondent. Vocem autem ἐπαχθῆς, quod per ἐπίπονος recte explicat Hesychius, apud Tragicos non reperi, qui eodem sensu ἀχθεινὸς usurpant.

Ver. 51. Ἐγνωκα, † τοῖσδε κούδεν ἀντιπεῖν ἔχω. Ἐγνωκα, καὶ τοῖσδ' οὐδέν B. ex ingenio. Facilior emendandi ratio erat, τοῖσδέ τ' οὐδέν. Sed malim, deleta copula: Ἐγνωκα· τοισίδ' οὐδέν ἀντιπεῖν ἔχω. De dativo τοισίδε vide ad v. 234.

Ver. 85. Ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθεά Καλοῦσιν· αὐτὸν γὰρ σὲ δεῖ Προμηθέως, Ὅτω τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσει τύχης,